ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ

Τοῦ ἀρχιμ. κ. ΓΕΡΒ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

«Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὅ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς».

Δύο εὐλαβῶν καὶ ἁγίων πράξεων τὰ ἱερὰ μνημόσυνα τελεῖ σήμερον ἑσπέρας, αὔριον, ἡ Ἐκκλησία μας. Τὸ τῆς πόρνης γυναικός, τῆς ὁποίας τὰ τῆς μετανοίας ἁγνὰ καὶ λεπτὰ αἰσθήματα παραστατικώτατα ἀπέδωκεν ἡ μοναχὴ Κασσιανή, ἡ εὐσεβεστάτη καὶ σοφωτάτη ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν τῷ συντεθέντι καὶ μελοποιηθέντι παρ' αὐτῆς καὶ ψαλλομένῳ ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἐξαισίῳ αὐτῆς ὕμνῳ «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή» — καὶ δεύτερον, τὸ τῆς Μαρίας, τῆς ἀδελφῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἀναστάντος Λαζάρου, ἱερὸν μνημόσυνον, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου εἰρηκότος: «Ἀμήν, λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς». Καὶ τοῦτο, διότι τὸ πολύτιμον μύρον, δι' οὗ ἤλειψε τοὺς ἀχράντους Αὐτοῦ πόδας καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Αὐτοῦ, ἀνακειμένου, ὑπῆρξε διὰ τὸν Θεάνθρωπον θυσία καὶ ἀβρὸν ἄρωμα, τὸ ὁποῖον διέπνεεν τρυφερὰ καὶ ἁγία ἀγάπη, ἀγάπη ἁρμόζουσα καὶ ἀνήκουσα εἰς τὸν Θεόν. Ἑκατέρας τῶν ἱερῶν τούτων πράξεων, ἃς μελετήσωμεν τὸ ἱστορικόν, τὰ λοιπὰ ἀφίνοντες εἰς τοὺς οὐχὶ ὀρθοδόξως καὶ εὐαγγελικῶς, σκεπτομένους.

***

Μία πτωχή, κηλιδωμένη, ἔκπτωτος, ἔκπεσοῦσα γυνή, γνώριμος εἰς τὸν τόπον της διὰ τὸν κακόν της βίον, μαθοῦσα ὅτι ὁ φίλος τῶν ἁμαρτωλῶν Ἰησοῦς, ἐδείπνει ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ Φαρισαίου — ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας Αὐτοῦ, κλαίουσα ἤρξατο...», ἰδὼν δέ, ὁ Φαρισαῖος, ὁ καλέσας τὸν Ἰησοῦν εἰς δεῖπνον, «ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ: Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἄν, τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνή, ἥτις ἅπτεται Αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν». Ὦ! τῆς ἀναλογησίας. Ἡ Ἐκκλησις εἰς ἔλεος τῆς θρηνούσης γυναικός· ἡ ἐξουθένωσις καὶ ἐσχάτη ταπείνωσις αὐτῆς, τῆς λυσικόμμου ταύτης γυναικὸς τὰ δάκρυά της καὶ οἱ στεναγμοί της, οὐδαμῶς συνεκίνησαν τὴν σκληρὰν καρδίαν τοῦ Φαρισαίου. Οἱ λυγμοί της δὲν μαλάσσουν τὰ παγερά του στήθη. Ἡ ἀγωνία της, ἡ μεταμέλειά της, δὲν εὗρον ἀπήχησιν εἰς τὴν ἀνάλγητον ψυχήν του, οὐδὲ ἐγέννησαν οἶκτον τινὰ δι' αὐτήν. Τοὐναντίον μάλιστα ψυχρὰν καὶ περιφρονητικὴν ἐνδόμυχον στάσιν καὶ θέσιν ἀνέλαβεν ἀπέναντι τοῦ ξένου του, τοῦ Ἰησοῦ, διότι οὗτος δὲν ἀπέπτυσε τὸ βδέλυγμα, τὴν πόρνην γυναῖκα, καὶ δὲν ἐξεδίωξε μετ' ἀρᾶς τὴν ἐπείσακτον, ὡς ἔπραττον οἱ δίκαιοι Φαρισαῖοι! Ἐλησμόνησεν ὁ ὑποκριτὴς ὅτι, «τὸ ὑψίστως ἀναμάρτητον, εἶναι καὶ τὸ βαθύτατα συμπαθές». Τὴν ἀπονιά του ταύτην, τὴν σκληροκαρδίαν του ταύτην θέλων νὰ διορθώσῃ ἀλλὰ καὶ ἐλέγξῃ, διὰ καταλλήλου καὶ ἐμπρέποντος τῇ περιστάσει διαλόγου, ὃν ἤνοιξεν, ἠνάγκασε τὸν μεγάλαυχον Φαρισαῖον καὶ ἄκοντα νὰ ὁμολογήσῃ «ὦ τὸ πλεῖον χαρίζεται», πλεῖον ἀγαπᾶ. Καὶ ἀληθῶς· ἡ ἐσχάτη ταπείνωσις τῆς ἁμαρτωλοῦ γυναικός, ἡ ὁποία ζυγίζει παρὰ τῇ θείᾳ ἀγαθότητι, ὅσον καὶ ἡ τελεία ἀγάπη, ἤτο μείζονος ἀξίας καὶ περισσοτέρας ἐκτιμήσεως ἢ ἡ φίλαυτος καὶ ἀλαζονικὴ φιλοξενία τοῦ ὑποκριτοῦ Φαρισαίου. Ἐμελετήθη ποτὲ τὸ σημεῖον τοῦτο ὅσον ἔπρεπε;

***

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, γυνή τις, οὐχὶ κηλιδωμένη καὶ ἁμαρτωλὸς ὡς ἡ πρώτη, ἀλλ' ἁγνὴ καὶ τιμιωτάτη παρθένος, Μαρία ἡ τοῦ Λαζάρου ἀδελφή, προαισθανομένη τὴν τοῦ Κυρίου ταφήν, «λαβοῦσα λίτραν, μύρου νάρδου, πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας Αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου». Ὁ Ἰούδας ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ οὐχὶ ἁπλῶς ἐσκανδαλίσθη ἀλλὰ κυριολεκτικῶς ἐδαιμονίσθη, φιλάργυρος ὤν καὶ κλέπτης τοῦ ταμείου τῶν πτωχῶν ὑπάρχων. Τὸ θέαμα—γράφει τις—τῆς ἀφειδοῦς θυσίας τῆς Μαρίας· ἡ συνείδησις ὅτι ἦτο πλέον πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ βάλῃ τὸ μέγα ἐκεῖνο ποσόν, τὴν ἀξίαν τοῦ μύρου εἰς τὸ γλωσσόκομον, καὶ ἡ ἁπλῆ τοῦ ὁποίου κατοχὴ τῷ ἐφαίνετο, ὅτι ἐθεράπευε τὴν διὰ τὸν χρυσὸν δίψαν του, ἐπλήρωσεν αὐτὸν συναισθημάτων ἀλλοκότων. Τοῦ ἐφάνη ὡς νὰ τὸν εἶχον κλέψει· ἢ ὡς νὰ εἶχον αὐτὸν προσωπικῶς ζημιώσει. Καὶ ἐσκοτισμένος ὅπως ἦτο, ἐξεστόμισεν ὅτι εἶχεν κυριεύσει τὴν καρδίαν του: «Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;» καὶ τοῦτο μετ' ἀγανακτήσεως! Φεῦ! ποσάκις δὲν ἐπανελήφθησαν οἱ λόγοι οὗτοι! Διότι, δυστυχῶς, πανταχοῦ ὅπου ὑπάρχει ἢ ἐμφανίζεται πρᾶξις λαμπρᾶς καὶ εὐγενοῦς τινος θυσίας, ὑπάρχει καὶ Ἰούδας τις, ἕτοιμος νὰ χλευάσῃ ταύτην καὶ μετ' ἀγανακτήσεως καὶ γογγυσμοῦ νὰ ἐπαναλάβῃ τό: «οὐκ ἠδύνατο τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι τριακοσίων δηναρίων καὶ δοθῆναι πτωχοῖς;». Καὶ νὰ λέγῃ τοῦτο ἐκεῖνος, εἰς τὰ στήθη τοῦ ὁποίου ἐκρύπτετο ἡ ἀναισθητοτέρα σκληρότης καὶ ἀπονιά. Καὶ ἡ μὲν Μαρία, ἡ τοῦ Λαζάρου, δὲν ἐνόμιζεν ἀρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΕΙΝΑΙ ΔΕΙΝΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΥ, δικηγόρου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

νὸς ὅτι διαθέτει καὶ «Κεφάλαιον» καὶ «Ἐργαλεῖα» (χωράφι, βόδια, ἀλέτρι, ἀποθῆκες κλπ). Τὸ κέρδος του—διότι αὐτὸ ἔχει δικαίωμα νὰ διαθέσῃ—εἶναι 1,50—2 δρ. κατ' ὀκᾶν σίτου. Συνεπῶς ὁ ἀγρότης διὰ νὰ ἀγοράσῃ 1 ζεῦγος παπουτσιῶν (δρ. 210) πρέπει νὰ παραγάγῃ 140 ἕως 200 ὀκάδες στάρι καὶ ἕνα κοστούμι 800 ἕως 1.200 ὀκ. στάρι. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μὲ τὰ περισσότερα ἀγροτικὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα διατίθενται ἀπὸ τοὺς ἀγρότας εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς. Ἡ πατάτα ἐπωλήθη πρὸς 40 ἕως 70 λεπτὰ κατ' ὀκάν, ἡ σταφίδα πολὺ κάτω τοῦ κόστους παραγωγῆς της, τὸ λάδι 18—20 δρ., τὰ φροῦτα εἰς πολὺ χαμηλὰς τιμάς, τὸ μπαμπάκι—βλέπε ἀποκαλύψεις κ. Ἀποστολίδη—ὁ καπνὸς 10—20 δρ. Τί μένει λοιπὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν περίφημην — ἔστω ἀληθῆ—αὔξησιν τῶν 15 ο)ο: Τίποτε. Στὴν τσέπη τῶν ἀγροτῶν ἐφέτος ἐμπῆκαν ὀλιγώτερα ἀπὸ πέρυσι καὶ ἐδαπανήθησαν περισσότερα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὠμὴ ἀλήθεια.

«Ζοφερὴ εἶναι ἡ εἰκόνα ἀπὸ τὴν ὕπαιθρο, γράφει ἕνα ἀγροτικὸ περιοδικὸ σὲ τελευταῖο του τεῦχος. Ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀπελπισία κατέχουν τοὺς ἀγρότες μας ποὺ βλέπουν ὅτι ἡ αὔξησις τῆς ἐσοδείας τους—ἀποτέλεσμα τοῦ ἀσταμάτητου μόχθου των—μεγαλώνει τὴ φτώχεια τους».

"Ολα αὐτὰ ὅμως δὲν ἔχουν σημασία γιὰ τοὺς μηχανιστικοὺς καὶ λογιστικοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἀφοῦ τὸ Ἀγροτικὸν εἰσόδημα ηὐξήθη κατὰ 15 ο)ο. Λογιστικῶς ηὐξήθη—ἐνδέχεται νὰ ηὐξήθη—κατὰ 15 ο)ο τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα. Ἡ θέσις ὅμως τοῦ ἀγρότου κατέστη χειροτέρα. Μὲ τὸ νὰ λένε οἱ στατιστικολόγοι εἰς τὸν ἀγρότη ὅτι «ἐφέτος ἐχόρτασες» ἐνῶ αὐτὸς πεινάει εἶναι εἰρωνία καὶ χλευασμός.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ διατύπωσις ὅτι τὸ γεωργικὸν εἰσόδημα ηὐξήθη κατὰ 15 ο)ο εἶναι οὐσιαστικὰ ἀνέκφραστη, ἀνάγκη νὰ δοθοῦν σαφῆ ἀλλὰ καὶ ἐπίσημα στοιχεῖα διαφόρων κρατικῶν ἢ τραπεζιτικῶν ὑπηρεσιῶν. Τοιουτοτρόπως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν:

Τὸ μέσον Ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν ἀνῆλθεν εἰς 7.250 δραχμάς.

Τὸ μέσον Ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἀνῆλθεν εἰς 12.000 δραχμάς.

Τὸ μέσον Ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἀνῆλθε εἰς 4.000 δραχμάς.

Μποροῦμε συνεπῶς νὰ ἰσχυριζώμεθα ὅτι τὸ μέσον εἰσόδημα τοῦ Ἕλληνος ἀνέρχεται εἰς 7.200 δρ. ἀλλὰ τοῦ ἀγρότου εἰδικῶς κατέρχεται εἰς 4.000 δρ. κατὰ μέσον ὅρον. Ἀλλὰ μόνον αὐτό; 4000 δρ. εἶναι ὁ μέσος ὅρος. Ἡ κατανομὴ ὅμως καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἄνισος: Τὸ εἰσόδημα ἄλλων ἀγροτῶν εἶναι πάνω ἀπὸ 4.000 δρ. καὶ ἄλλων πολὺ κάτω τῶν 4.000 δραχμάς.

Κατὰ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης οἱ μισὲς (50 ο)ο) περίπου ἀγροτικὲς οἰκογένειες ἔχουν εἰσόδημα ἀπὸ 2.400 δρ. καὶ λιγώτερο κατὰ κεφαλὴν, δηλαδὴ 6,50 δρ. τὴν ἡμέρα! (κατώτερον τοῦ 40 ο)ο τοῦ μέσου ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος). Τί σημαίνει εἰσόδημα 2.400 δρ. (δηλαδὴ 80 δολλάρια) γίνεται ἀντιληπτὸν ἂν ὑπενθυμίσωμεν ὅτι στὴν Τουρκία τὸ μέσον εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 240 δολλάρια, στὴν Πορτογαλία 260, στὴν Ἰταλία 550, στὴν Γαλλία 704, στὴν Δυτικὴ Γερμανία 1080, στὴν Ἀγγλία 1220, στὰς Η. Π. Α. 2.040 καὶ στὴν Ἑλλάδα 220! (συμφώνως πρὸς ἐπίσημα στοιχεῖα τοῦ Ε. Β. Ε. Ἀθηνῶν) καὶ μὲ εἰσόδημα τοῦ μισοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος 80 δολλάρια!

Ηὐξήθη βεβαίως τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν κατὰ τὴν ὁποίαν αὐξάνονται αἱ πολυκατοικίαι τῶν Ἀθηνῶν καὶ αἱ περὶ τὸ κλεινὸν Ἄστυ ἐπαύλεις ἀλλὰ τὸ πλίθινο χαμόσπιτο τῶν ἀγροτῶν ἀπουγκρεμίζεται. Δὲν δυνάμεθα συνεπῶς νὰ ἰσχυριζώμεθα ὅτι λύεται τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὅταν 100—200 κροῖσοι ὑψώνουν πολυτελῆ καὶ προκλητικὰ οἰκοδομήματα στὴν Ἀθήνα, αἱ δὲ πολυμελεῖς ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι (τὸ πλεῖστον τῶν 3.800.000 ἀγροτῶν) στριμώχνονται εἰς ἕνα ἀταβάνωτο δωμάτιο καὶ διαβιοῦν ὑπὸ χειριστὰς συνθήκας. Τὴν εἰκόνα αὐτὴν μᾶς δίδει σαφέστερον ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ξ. Ζολώτας εἰς πρόσφατον (27.2.58) ὁμιλίαν του εἰς Θεσ)νίκην. «Δὲν χωρεῖ ὅμως ἀμφιβολία ὅτι τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐπιχειρηματιῶν (ἐννοεῖ ὡρισμένην κατηγορίαν) ηὐξήθησαν εἰς μεγάλον βαθμὸν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἐνδείξεις περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν δύνανται νὰ μᾶς δώσουν ἡ οἰκοδόμησις πολυκατοικιῶν καὶ ἐπαύλεων, ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων, ἡ διεύρυνσις τῶν εἰσαγωγῶν εἰδῶν πολυτελείας, τὰ ταξίδια εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κ.λ.π.» Ναυτεμπορικὴ 1.3.1958).

Ποία εἶναι ἡ κατάστασις τῶν ἀγροτῶν μᾶς τὴν φανερώνει ὁ κατωτέρω πίναξ ἀπὸ πρόσφατον ἐπίσημον μελέτην.

Ἔτη	Ἐτησία αὔξησις ἐργ. δυναμικοῦ	Σύνολον μεταναστῶν	Μετανάσται εἰς ο)ο ἐπὶ τοῦ νέου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ
1951	71.000	15.900	22,4 ο)ο
1952	67.000	8.200	12,2 ο)ο
1953	64.000	10.000	15,6 ο)ο
1954	65.000	21.200	32,6 ο)ο
1955	45.000	26.700	59,3 ο)ο
1956	46.000	32.700	71 ο)ο
Σύνολον μεταναστῶν		114.700	

Ἔτσι κατὰ τὰ ἔτη 1955 καὶ 1955 ὁ ρυθμὸς τῆς διαρροῆς τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ ἔλαβεν ἀνησυχητικὰς διαστάσεις. Τὸ 1956 ἐπὶ 100 νέων ἐργαζομένων Ἑλλήνων οἱ 71 μετηνάστευσαν. Δὲν ἔλαβαν ὑπ' ὄψιν των ὅτι τὸ ἀγροτικὸν εἰσόδημα θὰ ηὐξάνετο κατὰ τὸ 1957 κατὰ 15 ο)ο (!)

Μὲ τὰ χοντρὰ λόγια δὲν βελτιώνεται ἡ θέσις τοῦ Ἕλληνος ἀγρότου, οὔτε μὲ τὰ λογιστικὰ ἐφευρήματα τοῦ 15 ο)ο.

Τὴν ἀληθῆ εἰκόνα μᾶς τὴν δίδει τὸ ψήφισμα τοῦ Πανελληνίου Ἀγροτοσυνεταιριστικοῦ Συνεδρίου τὸ ὁποῖον τονίζει: «Ὀφείλει ἀμέσως νὰ σταματήσῃ ἡ ψευδαίσθησις ὅτι ἡ χώρα ἔχει οἰκονομικὴν εὐμάρειαν, διότι ἐκτίθενται εἰς τὰ καταστήματα τῶν πόλεων ἀγαθὰ καὶ ὑπάρχει εἰς αὐτὰ κίνησις. Ἡ ἀντίληψις αὕτη, δημιουργηθεῖσα ἀπὸ τὴν ξένην οἰκονομικὴν βοήθειαν, τὴν μονόπλευρον, διὰ τῶν διατιμήσεων καὶ λοιπῶν μέτρων, ἐπιβάρυνσιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, τὴν συμπίεσιν τοῦ σιτηρεσίου πείνης αὐτοῦ καὶ τὴν τελείαν ἐγκατάλειψίν του, εἶναι τελείως πεπλανημένη. Ἡ προκλητικὴ διασπάθισις τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, δημιουργεῖ ἀπατηλὴν «βιτρίναν» οἰκονομικῆς εὐμαρείας, ἐπικίνδυνον διὰ τὸ Ἔθνος...».

Τὸ ἐλάχιστον ὅριον συντηρήσεως δὲν τὸ ἐξασφαλίζουν: 1) Εἰς τὰς πεδινὰς περιοχὰς τὸ 49,65 ο)ο τῶν ἀγροτῶν, 2) εἰς τὰς ἡμιορεινὰς περιοχὰς 54,25 ο)ο τῶν ἀγροτῶν, 3) εἰς τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς τὸ 92,11 ο)ο τῶν ἀγροτῶν, 4) εἰς τὰς νήσους τὸ 75,29 ο)ο τῶν ἀγροτῶν.

Ἀποτελεῖ συνεπῶς εἰρωνίαν νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἐνθαρρυντικῆς αὐξήσεως κατὰ 15 ο)ο τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος ὅταν τοῦτο ἀφορᾷ ἐλαχίστους ἀγρότας καὶ μόνον κατὰ ἕνα μέρος. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς καχεξίας εἶναι ἡ τάσις ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ καταφυγίου εἰς τὰς πόλεις καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς φυγῆς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν (μετανάστευσις, κυρίως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ). Ἔτσι κατὰ τὴν ἐξαετίαν 1951—1956 μετηνάστευσαν 114.700 κυρίως ἀγρόται, ζητοῦντες τὰ μέσα συντηρήσεως; ἀπὸ τὴν πατρίδα τους.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 12 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 5 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΘΑ ΒΡΕΞΗ ΑΣΤΕΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΑ!

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΜΙΑΣ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. (Ἰδ. Ὑπ.). Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ προετοιμάζεται πυρετωδῶς γιὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ ἑορτασμὸν τῆς δεκαετηρίδος τῆς ἀνεξαρτησίας του, ποὺ θὰ ἀρχίσῃ στὶς 22 Ἀπριλίου καὶ θὰ διαρκέσῃ ὡς τὶς 11 Μαΐου τοῦ 1959.

Τὸ ἐπίσημον Κράτος, οἱ δῆμοι, οἱ κοινότητες, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἰδιῶτες χωρὶς καμμιὰ ἐξαίρεσι ἔχουν βάλει ὅλα τους τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ προσδώσουν καὶ στὴν τελευταία γωνία τῆς χώρας τους πανηγυρικὴ ὄψι καὶ νὰ προσφέρουν στοὺς 100.000 ξένους ποὺ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν κατὰ τὸ ἑορτάσιμον ἔτος, κάθε ἄνεσι καὶ κάθε ψυχαγωγία.

Μία ἀπὸ τὶς πιὸ ὡραῖες ἐκπλήξεις θὰ εἶναι ἡ «βροχὴ τῶν ἀστεριῶν» ποὺ ἐνεπνεύσθη ἡ 18έτις Ἰσραηλινὴ Ραχὴλ Λεβῆ.

Ἡ Ραχὴλ ποὺ κατοικεῖ μὲ τοὺς γονεῖς της σὲ μιὰ ὡραία ἔπαυλι τοῦ Ραμάτ Γκάν, κοντὰ στὸ Τὲλ Ἀβίβ, σπουδάζει πιάνο στὴν Μουσικὴ Ἀκαδημία καὶ ἀφιερώνει τὶς λίγες ἐλεύθερες ὧρες της στὸ ποδήλατο ποὺ εἶναι τὸ ἀγαπημένο της «χόμπυ» καὶ στὸ διάβασμα.

Πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ἔπεσε στὰ χέρια της ἕνα ξένο περιοδικὸ ποὺ εἶχε ἀγοράσει ὁ πατέρας της. Σ' αὐτὸ ἡ μικρὴ Ραχὴλ ἀνεκάλυψε τὴν περιγραφὴ κάποιας ἑορτῆς στὴν Νότιο Ἀμερική, ὅπου ἕνα ἀεροπλάνο ἄρχισε νὰ ρίχνῃ μέσα στὴ νύχτα ἀστέρια ἀπὸ λευκὸ φύλλο ἀλουμινίου. Προβολεῖς ἐγκατεστημένοι κάτω στὸ ἔδαφος ἔρριχναν τὶς φωτεινές τους δέσμες ἀπάνω στὰ μεταλλικὰ ἀστέρια καὶ τὰ ἔκαναν νὰ φαντάζουν σὰν ἀληθινά.

Ἀπησχολημένη μὲ τὴν μελέτη της ξέχασε ἡ Ραχὴλ πολὺ γρήγορα τὴν περιγραφὴ αὐτὴ γιὰ νὰ τὴν θυμηθῇ ὅταν διάβασε στὶς ἰσραηλινὲς ἐφημερίδες τὰ σχέδια καὶ τὶς προετοιμασίες γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς δεκαετηρίδος τοῦ Ἰσραήλ.

Τότε τῆς ἦλθε μιὰ ἰδέα καὶ ὕστερα ἀπὸ μερικοὺς δισταγμοὺς ἔστειλε στὴν ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς δεκαετηρίδος ἕνα γράμμα προτείνοντας νὰ ἐφαρμοσθῇ κάτι ἀνάλογο μὲ αὐτὸ ποὺ εἶχε διαβάσει. Μὲ τὴν διαφορὰ πῶς ἀντὶ γιὰ ἁπλᾶ ἀστέρια ἡ Ραχὴλ πρότεινε νὰ κατασκευασθοῦν εἰδικὰ ἀναμνηστικὰ ἀστέρια, ποὺ νὰ μποροῦν οἱ ἑορτασταὶ νὰ τὰ μαζεύουν ἀπὸ χάμω καὶ νὰ τὰ καρφώνουν οἱ ἄνδρες στὸ πέτο τους καὶ οἱ γυναῖκες στὴν μπλοῦζα τους.

Ἔστειλε τὸ γράμμα μὲ τὴν βεβαιότητα πῶς δὲν θὰ τοῦ ἔδιναν καμμιὰ σημασία γιατὶ ἡ ἐπιτροπὴ θὰ κατακλυζόταν ἀσφαλῶς ἀπὸ κάθε εἴδους προτάσεις.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἦλθαν ἐντελῶς διαφορετικά. Ἡ ἐπιτροπὴ βρῆκε τὴν ἰδέα τῆς Ραχὴλ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ ἔτσι βρέθηκε ἡ νεαρὴ Ἰσραηλινὴ κάποιο βράδυ περιτριγυρισμένη ἀπὸ ἐπίσημα πρόσωπα καὶ παρακολουθῶντας τὶς δοκιμὲς τῆς ἰδέας της ποὺ ἐσημείωσαν πλήρη ἐπιτυχίαν.

Τώρα περιμένει ἡ Ραχὴλ γεμάτη ἀνυπομονησία τὴν νύκτα ἐκείνη ποὺ ἐνῶ ὅλοι θὰ χορεύουν καὶ θὰ τραγουδοῦν στοὺς δρόμους πανηγυρίζοντας τὴν Δεκάτη ἐπέτειο τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἰσραήλ, θὰ ἀκουσθῇ μέσα ἀπὸ τὸν σκοτεινὸ οὐρανὸ ὁ βόμβος κάποιου ἀεροπλάνου. Κανεὶς δὲν θὰ τρομάξῃ ἀκούγοντάς το γιατὶ ὅλοι θὰ ξέρουν ἀπὸ πρὶν πῶς τὸ ἀεροπλάνο αὐτὸ δὲν ἔρχεται γιὰ νὰ ρίξῃ βόμβες ἀλλὰ γιὰ νὰ σκορπίσῃ μιὰ βροχὴ ἀπὸ ἀσημένια ἀστέρια ποὺ θὰ τρέξουν ὅλοι νὰ τὰ πιάσουν καὶ νὰ τὰ φυλάξουν σὰν ἐνθύμιο τῶν μεγαλοπρεπῶν ἑορτῶν τῆς δεκαετηρίδος τοῦ παλιοῦ, ἀλλὰ καὶ συνάμα μοντέρνου αὐτοῦ Κράτους ποὺ δημιουργήθηκε στὴν ἀρχαία Χώρα τῆς Βίβλου.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΓΑΜΩΝ
ΚΑΡΤΕΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ
ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ - ΕΝΤΥΠΑ
"ΑΦΟΙ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ,, Ο.Ε.Ε.
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 91 - ΠΑΤΡΑΙ

Ὁ πολιτευτὴς Φιλελευθέρων
κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
δέχεται τοὺς φίλους του καθημερινῶς 9-1 π.μ. καὶ 4-8 μ.μ. εἰς τὸ γραφεῖον του Παντανάσσης 52

ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. ΚΑΜΑΡΗ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 59
Ποτὰ ἐκλεκτὰ καὶ τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι
Οὖζο καζανιασμένο, Μαστίχα Πατρῶν
Κονιὰκ παλαιόν, Λικὲρ διάφορα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ
ΝΕΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΔΥΟ ΜΗΝΩΝ
ΜΙΑ ΟΚΑ ΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
Γ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
Ἀγ. Ἀνδρέου 97
Τηλ. 25—54

Διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα
ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ἀμυγδάλου ἀπὸ βούτυρο ἀγνὸ Λαμίας - ΚΑΡΑΝΔΡΕΑ
ΧΥΛΟΠΗΤΕΣ ἀπὸ αὐγὸ καὶ γάλα Λαμίας ΚΑΡΑΝΔΡΕΑ
Διὰ καφενεῖα, περίπτερα κλπ. κουραμπιέδες ΡΟΔΟΥ 50 τεμάχια στὴν ὀκᾶ δρχ. 25. Πώλησις λιανικὴ-χονδρικὴ
Πρατήριον Ἀγ. Ἀνδρέου 131, τηλ. 41—69
ΒΑΝΤΑΡΑΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ
Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰδικὸς Δερματολόγος
ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ:
Ἀγγειωμάτων, Ἐπιθηλιωμάτων (Μούρων) Τριχοφύτων, Κασίδας, Περιονύξεων
ΚΙΡΣΟΙ ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
Ἀποτριχώσεις
ΕΡΜΟΥ-ΚΑΝΑΚΑΡΗ 118 ΤΗΛ. 30-61

ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ
Δοκιμάσατε τὰ ΠΟΥΡΑ μας μὲ τὸ νέο χαρμάνι καπνῶν ΑΒΑΝΑΣ; Σὲ μιὰ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ σὲ μιὰ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ καὶ ἀπὸ ἕνα καλὸ ΦΑΓΗΤΟ τὸ ΠΟΥΡΟ μας εἶναι ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος
Τὰ ἐκλεκτὰ ΠΟΥΡΑ τῆς Βιομηχανίας
ΚΩΝ. ΤΖΑΜΑΛΗΣ Ε.Π.Ε
πωλοῦνται στὰ Καπνοπωλεῖα σὲ τιμὰς προσιτὰς γιὰ ὅλους τοὺς καπνιστὰς ἀπὸ δραχ. 2,30 ἕως 40 δραχ. τὸ κυτίον
Πρατήριον Σιγαρέττων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Λ. Κ